

което той не желае. Щомъ говоришъ съ природата на чуждъ за нея езикъ, ти ще изпаднешъ въ положението на онзи българинъ, който се хвалилъ предъ съселянитъ си, че знае много добре турски езикъ. Единъ день въ селото имъ дошълъ единъ турски бей. За да му услужатъ въ всичко, селянитъ извикали този свой братъ, да служи като преводчикъ на бея. Селянинътъ влѣзълъ при бея, който започналъ да му говори на турски. Той разбралъ, че беятъ иска нѣщо. Излѣзълъ вънъ и казалъ на селянитъ, че беятъ иска единъ скжсанъ сакъ, съ който да лови риба. Като занесълъ сака на бея, последниятъ се ядосалъ, че не го разбрали, набилъ добре селянина и го изпждилъ вънъ. Другитъ селяни го запитали: Защо те би беятъ? — Защото го наддумахъ. — Не, беятъ билъ селянина, защото не го разбралъ. Всички хора сж опитали боя на този бей, и то главно за тѣхното невежество. Като невежи, тѣ се представятъ за знаещи.

Единъ нашъ познатъ, добъръ, но скържавъ човѣкъ, често казваше: Даването не седи въ многото. Човѣкъ трѣбва да дава малко, но отъ сърдце. — Не, законътъ на даването не е такъвъ. Знаете ли, колко трѣбва да дадете на човѣка? Дали много, или малко ще дадете на човѣка, не е важно; за васъ е важно да знаете, че пари не трѣбва да давате. Природата не работи съ пари. Паритъ сж човѣшко изобретение. Когато нѣкой дойде при васъ да иска нѣщо, дайте му отъ това, което природата произвежда: жито, картофи, плодове. Пари, обаче, не му давайте. Злато може да му дадете, защото златото се срѣща въ природата. Какво злато можете да му дадете? Дайте му злато въ естественъ видъ, а не златни монети, съ каквито хората боравятъ. Колко злато трѣбва да му дадете? Дайте му въ изобилие, както природата дава. Природата не обича скържавитъ хора. Тя казва: Когато давашъ, съ крина давай. Цѣли хамбари злато има въ природата, но тѣ се намиратъ на голѣма дълбочина. Засега хората не могатъ да проникнатъ въ богатствата на природата. Ако знаеха кжде е скрито златото въ природата, българитъ отдавна щѣха да платягъ дълговетъ си. Ако дадете единъ шиникъ злато на нѣкой човѣкъ, преди всичко той не би могълъ да го носи. Златото е тежъкъ металъ. Въпрѣки това, той ще се полакоми за него, ще се нагърби да го носи. Лакомство е това.

Съвременнитъ хора сж доста лакоми. Като срещнатъ нѣкой великъ ученъ, тѣ веднага искатъ да имъ каже той